न्द्ररूपा त्वमसि तादृशमिन्द्रस्त्वामुपदधात्विति वाऽध्याहर्त्तव्यम् ॥

अथ द्वितीयामाह । "इच्छन्नश्वस्य यच्छिरः । पर्व्वतेष्वपश्रितम् । तद्विदच्छर्य्यणावति" इति । अग्निः कदाचिदश्वो भूत्वा देवेभ्योऽपक्रम्य पर्व्वतेषु निलीनः । तदानीमयमिन्द्रः तस्याश्वस्य यच्छिरो द्रष्टुमिच्छन् पर्व्वतेषु चचार । तदानीं पर्व्वतेष्वासितं तदश्वस्य शिरः शर्य्यणावन्नामके कस्मिंश्चित् पर्व्वते विदत् लब्धवान् । हे इष्टके त्वं तथाविधाश्वशिरो रूपासि ॥

अथ तृतीयामाह । "अत्राह गोरमन्वत । नाम त्वष्टुरपीच्यम् । इत्था चन्द्रमसो गृहे" इति । त्वष्टुः सूर्य्यस्य गोशब्दाभिधेयो रश्मिर्योऽस्ति तस्य नामात्राह । अस्मिन्नेवाग्नौ विद्युत इत्येवं यजमाना अमन्वत । अग्निं दीप्तं दृष्ट्वा सूर्य्यरश्मिरेव भावितवन्त इत्यर्थः । कीदृशं रश्मिनाम । अपीच्यम्, अप्यञ्चन्ति पुनः पुनर्गच्छन्तीत्यपीच्यम् । यदा यदा वह्निज्वाला तदा तदा सूर्य्यरश्मिरित्येवं तेषां निश्चयः । एतच्च युक्तम् । एतस्यैव तेजसे रात्रावग्निप्रवेशस्य दिवसे सूर्य्यप्रवेशस्य वाग्निहोत्रब्राह्मणे प्रपञ्चयिष्यमाणत्वात् । इत्था चन्द्रसोमं गृहे । एवमेव चन्द्रमण्डले यो रश्मिः तं नामाप्यस्मिन्नेवाग्नौ मन्यन्ते । सूर्य्यरश्मेरेव चन्द्रगतत्वात् । सुषम्नः सूर्य्यरश्मिश्चन्द्रमा इति श्रुत्यन्तरात् । यः सूर्य्यरश्मिः यश्चन्द्ररश्मिः तदुभयरूपे यमग्निर्ज्वालेति तात्पर्य्यार्थः । हे इष्टके तथाविधाग्निरूपा त्वमसि ॥